

Naslov prve kolumne nakon osvajanja vlasti od strane Kukuriku koalicije pred četiri godine zvala se: „Car je gol“. Tu dijagnozu Lijepe naše, danas od svijeta prihvaćena, izrekao je Slavko Linić. Bila je to tada, za katastrofičare, vijest koja je ulijevala optimizam. Na žalost Kukuriku koalicija nije slijedila ispravno postavljenu dijagnozu, već je primjenila terapiju kamilice, eventualno aspirina, a trebalo je početi s kirurgijom, te zračenjem i kemoterapijom. Želim da vjerujem da nas Most neće razočarati.

Izbori su prošli. Gubitnik ovih izbora svakako je HDZ. Izuzmemo li dijasporu osvojio je jedan broj glasova kao i SDP. SDP je sjajno prošao na izborima. Njegov uspjeh je usporediv s rezultatima uspjeha HDZ-a iz 2007. godine. Najveći dobitnik je HNS koji je ostvario veličanstveni rezultat od jedanaest saborskih mjesta. Vodstvo HNS-a je pokazalo kako se pregovara. Zvijezda ovih izbora je Most. Tako reći preko noći dobiti 19 mandata, za koje ni sami nisu vjerovali, predstavlja čudo. Moja baba Ana bi rekla: „neće Bog napustiti svoj hrvatski narod“. I moja baba je u pravu.

Mandati Mosta ostvareni su diljem Lijepe naše, što će reći da je „puna kapa“ hrvatskim građanima ove i ovakve politike. Vodeće su stranke zadržale svoje vjerne glasače, „navijače“, i one koji vjeruju da je javno izgovorena riječ – istina. Tzv. desnica izbrisana je sa političke scene. Glasovi za Most su glasovi za novi – neki bi rekli treći, a ja tvrdim drugi – put. Vjerojatno se nikad više neće tako posložiti raspodjela mjesta u hrvatskom Saboru kao što je to ovaj put. Bez Mosta nema većine u Saboru. Tako će se manjine, konačno, prikloniti većini, ali neće moći, kao do sada, bitnije utjecati na donošenje presudnih odluka iz nadležnosti Sabora. To je po mojem mišljenju dobro.

Sve u svemu devetnaest izabranih došlo je u poziciju da dramatično utječe na budućnost lijepe naše. Ukoliko nastave hrvatsku zbilju – raspast će se na način da neki ili više njih budu privučeni velikim obećanjima. To bi bilo tragično, ali ne i nepoznato. To bi nas vratilo na dojučeranje pozicije. Depresivna kriza bi se nastavila. Ukoliko je, u što želim vjerovati, Most nagovještaj novog, tada ima mjesta optimizmu. Ne zato što nismo znali što nam je činiti, već zato što nijedna stranka, HDZ i SDP, nije prihvatila „križ“ iskupljenja za mnogobrojne i velike grijehe koje je politika „podarila“ svome narodu. Most je jasno rekao – politika „ne talasaj“ neće proći. Dakle, Most, ako dobro interpretiram izjave njegovih čelnika, predstavlja „katalizator“ koji će ubrzati procese reformi, odnosno, koji će, promijeniti tekuću i razvojnu ekonomsku politiku. Izneaseno sugerira da bi za Lijepu našu bilo najbolje da Most preuzme funkciju arbitra u ime građana Lijepe naše i tako postane garant najavljenih promjena.

Svi očekuju, mediji su to ponovno posložili, da Most iznese svoje zahtjeve. Da sam član Mosta to ne bih učinio. Upravo suprotno. Tražio bih da HDZ/SDP iznesu svoje motrište glede reformi kako bi se mogao odlučiti. Takav pristup bi, s jedne strane, jasno ukazao koja od vodećih stranaka želi promjene, a koja s tim „pitanjima nije rasčistila“, i, s druge strane, javnost bi mogla ocijeniti da li je dato povijerenje od strane Mosta određeno interesima Lijepe naše ili nije.

Pri tome je moguće u kratkom vremenu, o čemu ću pisati u narednih nekoliko dana na ovim stranicama, identificirati promjene koje mogu „krenuti“ od početka slijedeće godine. U roku od tri ili šest mjeseci moguće je precizirati obveze nove Vlade u provedbi reformi.

Ukoliko sam dobro procijenio politiku za koju se zalaže Most, predstoje nam burna vremena koja obećavaju što nije mala stvar u ovim višegodišnje turobnim vremenima.

Konačno, ako je Most „mlada“ tada su HDZ i SDP „mladoženje“ koji moraju osvojiti „srce mlade“.